

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1988

Vyhlášené: 12.05.1988

Časová verzia predpisu účinná od: 01.07.1988

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

66

VYHLÁŠKA

ministerstva kultury České socialistické republiky

ze dne 26. dubna 1988,

kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči

Ministerstvo kultury České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem financí, cen a mezd České socialistické republiky, s ministerstvem výstavby a stavebnictví České socialistické republiky a Českou komisí pro plánování a vědeckotechnický rozvoj stanoví podle § 45 zákona České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči (dále jen „zákon“):

Prohlašování věcí za kulturní památky (k § 3 zákona)

§ 1

(1) Ministerstvo kultury České socialistické republiky (dále jen „ministerstvo kultury“) prohlašuje nemovitě a movitě věci, popřípadě jejich soubory za kulturní památky z vlastního nebo jiného podnětu.

(2) Před prohlášením věci za kulturní památku si ministerstvo kultury může kromě vyjádření podle § 3 odst. 1 zákona vyžádat i posudek odborných, vědeckých a uměleckých organizací. 1)

(3) Předmětem oznámení podle § 3 odst. 5 zákona jsou název, druh a popis věci, fotodokumentace, rozměry, současný stav věci (např. údaje o technickém stavu, provedené obnově), umístění věci a způsob jejího užívání a vztahy opravňující k nakládání s věcí.

(4) Vlastník věci, navržené k prohlášení za kulturní památku, může požádat ministerstvo kultury nebo krajský národní výbor, od nichž obdržel písemné vyzvání, aby údaje uvedené v odstavci 3 byly zjištěny za pomoci krajské organizace státní památkové péče (dále jen „krajská organizace“).

Památkové zóny (k § 6 zákona)

§ 2

(1) Pro prohlášení památkové zóny podle § 6 odst. 1 zákona je určující charakteristika významných kulturních hodnot území, vymezení hranice památkové zóny, popis předmětu ochrany a péče, stanovení podmínek pro stavební a další činnosti směřující k ochraně území a zvýšení kvality životního prostředí.

(2) Území památkové zóny, popřípadě jejího ochranného pásma, je-li zřízeno, vyznačí příslušný orgán územního plánování při pořizování územně plánovacích podkladů a územně plánovací dokumentace v souladu se zvláštními předpisy. 2) Nebyla-li pro území památkové zóny zpracována

potřebná územně plánovací dokumentace, nebo je-li současná územně plánovací dokumentace v rozporu se zájmy státní památkové péče na území památkové zóny, dá krajský národní výbor podnět příslušnému orgánu územního plánování k pořízení potřebné územně plánovací dokumentace, jejímu doplnění či změně.

(3) Krajský národní výbor oznámí prohlášení území za památkovou zónu ústřední organizaci státní památkové péče (dále jen „ústřední organizace“) k vyznačení do Ústředního seznamu (kulturních památek České socialistické republiky (dále jen „Ústřední seznam“).

Evidence kulturních památek (k § 7 zákona)

§ 3

(1) Ústřední seznam je souborem základních údajů, které určují kulturní památku, památkovou rezervaci a památkovou zónu. Tvoří jej stejnopis o prohlášení věci za kulturní památku, památkovou rezervaci a památkovou zónu, rejstřík, evidenční listy a dokumentace včetně fotografií. Do Ústředního seznamu se rovněž zapíše dotčené parcely a vykreslí se hranice v kopiích pozemkových map.

(2) V Ústředním seznamu se vyznačí prohlášení kulturní památky za národní kulturní památku a vymezení jejího ochranného pásma. Dále se vyznačí, že kulturní památka se nachází na území prohlášeném za památkovou rezervaci, památkovou zónu nebo v ochranném pásmu. Průběžně se vyznačují změny vlastnictví kulturních památek a jejich přemístění; u nemovitých kulturních památek se vyznačí také změny jejich využití. V Ústředním seznamu se vyznačí i zrušení prohlášení věci za kulturní památku.

(3) Do Ústředního seznamu zapíše ústřední organizace i kulturní památky vedené v dosavadních státních seznamech podle dřívějších právních předpisů.³⁾

§ 4

Do Ústředního seznamu se zapisují také kulturní památky zapsané do Ústředního seznamu kulturních památek Slovenské socialistické republiky,⁴⁾ pokud byly trvale přemístěny na území České socialistické republiky. Jejich zápis do Ústředního seznamu se provede podle oznámení ústřední organizace státní památkové péče Slovenské socialistické republiky.

§ 5

Do Ústředního seznamu a seznamů kulturních památek územních obvodů národních výborů může nahlížet vlastník kulturní památky; jiné osoby a organizace jen se souhlasem vedoucího pracovníka ústřední organizace, popřípadě pověřeného pracovníka národního výboru.

§ 6

Ústřední organizace oznámí příslušnému orgánu geodézie a kartografie k vyznačení v evidenci nemovitostí veškeré zápisy do Ústředního seznamu, které se týkají evidence nemovitostí. K oznámení se připojí kopie pozemkových map se zákresem průběhu hranic památkově chráněných nemovitostí a jejich ochranných pásem a listiny s uvedením všech dotčených parcel podle obcí, katastrálních území a parcelních čísel podle evidence nemovitostí včetně způsobu ochrany nemovitostí.⁵⁾

Zrušení prohlášení věci za kulturní památku (k § 8 zákona)**§ 7**

(1) Žádost o zrušení prohlášení věci za kulturní památku (dále jen „zrušení prohlášení“) obsahuje tyto údaje: název kulturní památky a rejstříkové číslo Ústředního seznamu, umístění a bližší určení kulturní památky, vlastnické vztahy, zdůvodnění žádosti a informativní fotografie.

(2) Ustanovení § 1 odst. 2 této vyhlášky platí obdobně i pro zrušení prohlášení.

(3) Podmínkami, na jejichž předchozí splnění může ministerstvo kultury vázat zrušení prohlášení, jsou zpracování měřické a fotografické dokumentace, stavebně historické, popřípadě archeologické průzkumy, přemístění vybraných prvků kulturní památky a úprava vzniklého prostoru.

Ochrana a užívání kulturních památek (k § 9 a 10 zákona)**§ 8**

(1) Vlastník kulturní památky je povinen se postarat o včasnou přípravu a řádné provedení všech prací a jiných opatření potřebných k zabezpečení péče o kulturní památku, zejména o zajištění:

- a) dobrého technického stavu a estetického vzhledu kulturní památky,
- b) vhodného a přiměřeného užívání kulturní památky,
- c) příznivého prostředí kulturní památky, popřípadě jejího přemístění na jiné vhodné místo,
- d) proti svévolnému poškozování, zničení nebo odcizení, nebo odcizení jejích odstranitelných součástí či příslušenství.

(2) Organizace, která kulturní památku spravuje, nebo ji užívá nebo ji má ve vlastnictví, je dále povinna zajistit:

- a) neporušené uchování a účinné uplatnění uměleckých a kulturně historických hodnot kulturní památky,
- b) potřebné technické a jiné vybavení kulturní památky v souladu s její památkovou hodnotou,
- c) ochranu movitých kulturních památek po dobu branné pohotovosti státu.6)

Obnova kulturních památek (k § 14 zákona)**§ 9**

(1) Jinou úpravou kulturní památky podle § 14 odst. 1 zákona se rozumí modernizace budovy při nezměněné funkci nebo využití kulturní památky, dále nástavba či přístavba.7)

(2) V souvislosti s obnovou může dojít i ke změně funkce využití kulturní památky, pokud se touto změnou docílí vhodnějšího uplatnění jejích kulturně společenských hodnot.8)

(3) Vlastník kulturní památky uvede v žádosti o vydání závazného stanoviska k její obnově, s výjimkou žádosti o restaurování, tyto údaje:

- a) název a umístění památky včetně rejstříkového čísla Ústředního seznamu,
- b) popis současného stavu památky s uvedením závad,
- c) předpokládaný rozsah obnovy,

- d) investora obnovy (organizace nebo občan),
- e) předpokládané celkové náklady a termín provedení obnovy,
- f) předpokládaný přínos obnovy pro další využití kulturní památky.

(4) V závazném stanovisku pro přípravu a realizaci obnovy podle § 14 odst. 1 a 2 zákona, s výjimkou restaurování, stanoví příslušný národní výbor podle povahy kulturní památky tyto základní podmínky:

- a) zabezpečení dalšího zachování kulturní památky a její ochrany,
- b) zajištění vhodného využití kulturní památky z hlediska jejího celospolečenského přínosu,
- c) zajištění kvality a hospodárnosti všech přípravných a prováděcích prací obnovy,
- d) provedení nezbytných výzkumných a průzkumných prací,
- e) zpracování dokumentace obnovy,⁹⁾
- f) předání materiálů a podkladů zpracovaných při přípravě a provádění obnovy (průzkumné a výzkumné práce, přípravná a projektová dokumentace, její změny a dodatky, dokumentace skutečného provedení, podklad pro závěrečné vyhodnocení atd.).

(5) V případě, že nejde o obnovu podléhající kolaudačnímu řízení,¹⁰⁾ zjišťuje příslušný národní výbor, zda z hlediska státní památkové péče byly splněny požadavky jím vydaných závazných stanovisek. Při zjištění nedostatků a závad projedná příslušný národní výbor se stavebníkem (investorem) jejich odstranění.

§ 10

(1) Obnova kulturní památky nebo její části, která je dílem výtvarného umění nebo prací uměleckých řemesel (dále jen „restaurování“), je souhrnem specifických výtvarných, umělecko-řemeslných a technických prací respektujících technickou a výtvarnou strukturu originálu.

(2) Žádost o restaurování musí obsahovat:

- a) název, umístění a popis kulturní památky včetně rejstříkového čísla Ústředního seznamu,
- b) popis současného stavu památky s uvedením závad a příčin porušení,
- c) navrhovaný způsob restaurátorského zásahu,
- d) investora (organizace nebo občan),
- e) předpokládané celkové náklady a termín provedení,
- f) předpokládaný výsledek zásahu včetně požadavků na prezentaci.

Žadatel o restaurování si může zpracování žádosti o restaurování zajistit u příslušné odborné organizace státní památkové péče.

(3) V závazném stanovisku pro přípravu a realizaci restaurování podle § 14 odst. 1 a 2 zákona stanoví příslušný národní výbor podle povahy kulturní památky tyto základní podmínky:

- a) zpracování záměru restaurování, technického a technologického postupu, návrhu konečného výtvarného řešení a grafické podklady,
- b) provedení průzkumných a výzkumných prací a jejich dokumentaci,
- c) počet vyhotovení závěrečné restaurátorské zprávy včetně určení organizace státní památkové péče, které bude předána.

(4) Pro restaurování se zpracovává závěrečná restaurátorská zpráva, která obsahuje:

- a) komplexní vyhodnocení průzkumných a výzkumných prací,
- b) dokumentaci provedeného restaurování,
- c) popis použitých technických a technologických postupů,
- d) popis použitých materiálů,
- e) nová zjištění o kulturní památce a pokyny pro další ochranný režim,
- f) fotodokumentaci jednotlivých fází restaurování a výsledného stavu,
- g) další dokumentaci podle povahy věci,
- h) předávací protokol a vyčíslení nákladů restaurování.

(5) Podmínkou pro udělení povolení socialistickým organizacím k restaurování je jeho provádění osobami s odbornou způsobilostí, užívání ověřených technologií a materiálů a zpracování závěrečné restaurátorské zprávy. Za odbornou způsobilost se považuje ukončení studia v oboru restaurátorství výtvarných děl na příslušné vysoké nebo střední škole¹¹⁾ nebo vyučení v příslušném oboru včetně doplňujícího vzdělání a předepsané praxe.¹²⁾ Odbornou způsobilost mají též osoby s úspěšnou praxí, které jsou vedeny v evidenci ministerstva kultury. Evidenci socialistických organizací, kterým bylo uděleno povolení k restaurování podle § 14 odst. 8 zákona, s odborně způsobilými osobami včetně jejich specializace vede ministerstvo kultury.

Příspěvek na zachování a obnovu kulturní památky (k § 16 zákona)

§ 11

Žadatel o příspěvek na zachování a obnovu kulturní památky (dále jen „příspěvek“) podle § 16 odst. 1 zákona je povinen ke své žádosti připojit tyto doklady:

- a) záměr specifikující způsob obnovy kulturní památky s předběžným rozpočtem nebo odborným odhadem nákladů,
- b) jde-li o nemovité kulturní památky, doklady o ročním výnosu za poslední tři roky, popřípadě o břemenech na ní váznoucích.

§ 12

(1) V rozhodnutí o poskytnutí příspěvku a jeho výši určí okresní národní výbor podmínky, za kterých se příspěvek poskytuje.

(2) Žadatel je povinen vrátit příspěvek nebo jeho část, nesplní-li stanovené podmínky.

§ 13

Okresní národní výbor může poskytnout příspěvek z prostředků zajištěných pro tento účel v jeho schváleném rozpočtu až do výše devíti desetin nákladů; v mimořádných případech, zejména při restaurování výtvarných děl a při obnově národních kulturních památek, může okresní národní výbor tímto příspěvkem uhradit celkové náklady.

§ 14

(1) Z příspěvku poskytnutého občanu proplácí okresní národní výbor faktury přímo organizaci, která provádí práce na obnově kulturní památky, nebo účty „občanovi provozujícímu službu na základě zvláštního povolení.¹³⁾

(2) Je-li obnova památky prováděna svépomocí, okresní národní výbor uhradí na základě předložených dokladů výdaje za materiál, jehož specifikace a množství byly předem odsouhlaseny okresním národním výborem, popřípadě výdaje za jeho dopravu.

(3) Při čerpání příspěvku poskytnutého organizaci se postupuje podle zvláštních předpisů.14)

§ 15

(1) O příspěvek podle § 16 odst. 2 zákona lze žádat na akce obnovy zařazené do Jednotného programu soustavné péče o vybrané kulturní památky schváleného na období příslušného pětiletého plánu krajským národním výborem, popřípadě na akce obnovy při bezprostředním ohrožení kulturní památky v důsledku živelní události.15)

(2) Žádost o tento příspěvek je povinna organizace, která má kulturní památku ve správě nebo užívání, doložit

- a) dokladem, že náklady potřebné na zachování a obnovu kulturní památky nemohou být kryty z vlastních prostředků žadatele nebo jeho nadřízeného orgánu,
- b) dokladem o schválené projektové dokumentaci, pokud se neposkytuje příspěvek na její vyhotovení,
- c) dokladem o dodavatelském zajištění akce,
- d) vyjádřením významu a naléhavosti obnovy kulturní památky, které zpracuje krajská, popřípadě ústřední organizace.

§ 18

(1) Za podmínek stanovených v § 16 odst. 2 zákona lze rovněž poskytnout příspěvek na obnovu nevyužitých nemovitých kulturních památek,16) které by vzhledem ke svému určení mohly být lépe využity při zachování svých kulturně historických hodnot, zejména pro účely sociální péče, zdravotnictví, školství, obchodu, cestovního ruchu, popřípadě v dalších odvětvích společenského a kulturního života17) za předpokladu, že

- a) ke kulturní památce mají právo hospodaření státní hospodářské organizace,18) rozpočtové nebo jiné státní organizace řízené ústředními orgány státní správy nebo národními výbory v České socialistické republice anebo mají-li ke kulturní památce právo hospodaření státní podniky zakladané ústředními orgány státní správy nebo národními výbory v České socialistické republice. Příspěvek lze poskytnout též jiným organizacím než státním v České socialistické republice,
- b) organizace zabezpečí prostředky na financování obnovy památky přednostně ve svém plánu a rozpočtu.

(2) Tento příspěvek může být organizaci poskytnut maximálně do výše 50 % nákladů obnovy za těchto podmínek:

- a) příspěvek je pouze vedlejším zdrojem k doplnění řádně plánovaných finančních prostředků,
- b) přidělením příspěvku v běžném roce se nezakládá, nárok na jeho poskytnutí v dalším roce,
- c) nevyčerpaný příspěvek nebo jeho část není možno převést do dalšího roku,
- d) pokud se nevyčerpá plánovaný finanční objem na akci financovanou z více zdrojů, z nichž jedním je příspěvek, má se za to, že úspora vznikla z příspěvku.

(3) Žadatel o příspěvek předkládá žádost ministerstvu kultury prostřednictvím svého ústředního orgánu s veškerou předepsanou dokumentací.19)

(4) Ministerstvo kultury žádosti posoudí z hledisek priorit památkových zájmů a vhodnosti nového využití objektů. Ministerstvo financí, cen a mezd ČSR rozhodne o přiznání příspěvku v dohodě s ministerstvem kultury. Ministerstvo financí, cen a mezd ČSR při rozpisu schváleného státního rozpočtu České socialistické republiky na příslušný rok oznámí ministerstvu kultury a ústřednímu orgánu žadatele přiznání příspěvku a jeho výši.

Ochranné pásmo (k § 17 zákona)

§ 17

(1) Vymezení ochranného pásma obsahuje určení předmětu ochrany, důvod vymezení, popis hranice ochranného pásma a stanovení podmínek pro činnosti v ochranném pásmu.

(2) Vymezení ochranného pásma okresní národní výbor oznámí ústřední organizaci a příslušnému orgánu územního plánování.20)

Kulturní památky ve vztahu k zahraničí (k § 20 zákona)

§ 18

(1) Žádost o předchozí souhlas k vývozu kulturní památky se předkládá ministerstvu kultury a musí obsahovat všechny základní znaky kulturní památky vylučující její záměnu, zejména popis s fotografií, druh a název, rozměry, současný stav, údaje o provedených opravách nebo restaurování, účel, pro který se žádá o předchozí souhlas s vývozem, doba, na kterou se kulturní památka vyváží, a způsob jejího užití v zahraničí.

(2) Součástí žádosti je předepsaný formulář uvedený v příloze č. 1, který se předkládá ve čtyřech vyhotoveních. K žádosti musí být připojen též písemný souhlas vlastníka kulturní památky s vývozem a jeho účelem. V případě udělení souhlasu ministerstvo kultury formuláře potvrdí a tři vyhotovení vrátí žadateli. Žadatel si jeden potvrzený formulář ponechá, jeden odevzdá celnici, která zboží propouští do volného (vázaného) oběhu v cizině, a jeden doprovází kulturní památku do ciziny.

(3) Ministerstvo kultury může v rozhodnutí o předchozím souhlasu k vývozu kulturní památky do zahraničí stanovit požadavky na ochranu kulturní památky.

(4) Po návratu kulturní památky ze zahraničí prověří ústřední organizace na požádání ministerstva kultury identitu a stav kulturní památky a podá o tom ministerstvu kultury zprávu.

Podmínky pro poskytování odměny a náhrady nálezci archeologického nálezů (k § 23 odst. 4 zákona)

§ 19

(1) Dojde-li k archeologickému nálezů uvedenému v § 23 odst. 2 zákona, zvláště při zemních a výkopových pracích, nálezce uplatní písemně nejpozději do jednoho roku od nálezů u okresního národního výboru vyplacení odměny za archeologický nález.

(2) V písemné žádosti o přiznání odměny musí nálezce uvést místo, datum a nálezové okolnosti.

(3) U nálezů z drahých kovů si okresní národní výbor vyžádá zkoušku u Státního zkušebního ústavu drahých kovů. U nálezů z jiných cenných materiálů (např. jantar, drahé kameny) si vyžádá ocenění u n. p. Klenoty – Starožitnosti. V ostatních případech si okresní národní výbor vyžádá

určení kulturně historické hodnoty archeologického nálezů (např. nepoškozené nádoby, souboru nádob, mincí ap.) Archeologickým ústavem ČSAV nebo Národním muzeem.

(4) Nálezce má právo na náhradu nutných nákladů, které mu vzniknou v souvislosti s nálezem (např. jízdné, telefonické, popřípadě telegrafické oznámení a další). Tyto náklady musí prokázat.

Úkoly a oprávnění památkové inspekce (k § 27 zákona)

§ 20

(1) Předmětem ústředního dozoru památkové inspekce (dále jen "inspekce,") jsou činnosti spojené s ochranou, obnovou a společenským uplatněním kulturních památek.

(2) V rámci ústředního dozoru nad komplexní péčí o kulturní památku se inspekce zaměřuje zejména:

- a) na hodnocení, využívání a zpřístupňování kulturních památek,
- b) na stav evidence, ochrany a správy kulturních památek,
- c) na dodržování podmínek ochrany kulturních památek, kvality a hospodárnosti projektových, stavebních, stavebně restaurátorských prací při přípravě a realizaci obnovy kulturních památek,
- d) na uplatňování celospolečenských zájmů při obnově a využívání kulturních památek.

(3) Dozírá, jak vlastníci kulturních památek plní uložená rozhodnutí, popřípadě jiná opatření národních výborů, zda provádí obnovu kulturních památek v souladu s jejich kulturně politickým významem a památkovou hodnotou a zda dbá společenské účelnosti a hospodárnosti.

(4) Inspekce zhodnocuje poznatky získané při provádění ústředního dozoru v oboru státní památkové péče a využívá jich při zpracování kulturně politických a ekonomických rozborů současného stavu státní památkové péče a k zabezpečení jejího dalšího perspektivního rozvoje.

(5) Dozírá, zda organizace státní památkové péče poskytují národním výborům všech stupňů potřebnou odbornou pomoc při rozhodování, popřípadě vydávání jiných opatření, která se týkají kulturních památek.

Úkoly okresního konzervátora státní památkové péče a zpravodaje státní památkové péče (k § 31 zákona)

§ 21

Okresní konzervátor plní tyto úkoly:

- a) v rámci sledování stavu kulturních památek zjišťuje, zda a jak je prováděna jejich údržba a zda jsou vhodně využívány,
- b) sleduje, zda je obnova kulturní památky prováděna v souladu s požadavky státní památkové péče,
- c) navrhuje okresnímu národnímu výboru potřebná opatření při zjištění bezprostředního ohrožení kulturní památky nebo zjištění nedostatků,
- d) z vlastního podnětu nebo na vyzvání okresního národního výboru podává zprávu o stavu kulturních památek v okrese,
- e) podílí se na propagaci kulturních památek mezi občany a mezi mládeží, zejména spoluprací s kulturními zařízeními okresu, přednáškami, popřípadě publikační činností,
- f) z pověření národního výboru se účastní jednání k řešení otázek na úseku státní památkové péče a o výsledku jednání podává zprávu okresnímu národnímu výboru,

- g) sleduje a usměrňuje činnost zpravodajů a dbá, aby se průběžně seznamovali s důležitými otázkami památkové péče daného území,
- h) plní další úkoly, kterými ho okresní národní výbor pověřil.

§ 22 Zpravodaj plní tyto úkoly:

- a) sleduje stav kulturních památek ve vymezeném obvodu, péči o ně a o jejich využití, podává okresnímu konzervátoru zprávy o stavu kulturních památek ve vymezeném územním obvodu, v případě bezprostředního ohrožení kulturní památky informuje přímo okresní národní výbor,
- b) napomáhá okresnímu konzervátoru v propagaci kulturních památek mezi občany a mezi mládeží.

§ 23

(1) Okresní národní výbor vybaví okresního konzervátora a zpravodaje osvědčením, které je opravňuje vykonávat svěřené úkoly.

(2) Funkce okresního konzervátora a zpravodaje je čestná; okresní národní výbor jím hradí cestovní výdaje a některé další náhrady, které jím vzniknou při plnění jejich úkolů.21)

Závěrečná ustanovení

§ 24

Zrušují se:

1. Vyhláška č. 239/1959 Ú. 1., o vývozu kulturních památek a předmětů muzejní hodnoty, pokud se vztahuje na kulturní památky.
2. Vyhláška č. 117/1959 Ú. 1. o národních kulturních památkách.
3. Vyhláška č. 181/1959 Ú. 1., o památkových rezervacích.
4. Směrnice ministerstva kultury ČSR čj. 18.374/ 72-VI/1 ze dne 28. prosince 1972 o zřizování a činnosti stavebně restaurátorských hutí a skupin, reg. částka 1/1973 Sb.
5. Úřední sdělení ministerstva kultury ČSR o prohlášení Jabkenické obory, okr. Mladá Boleslav, za chráněnou kulturní památku, publ. částka 25/1956 Ú. 1.

§ 25

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1988.

Ministr:

Doc. Ing. Kymlička CSc. v. r.

Strana 292

Zbierka zákonov č. 66/1988

Čiastka 12

Příloha k vyhlášce č. 66/1988 Zb.

1. Žadatel (jméno osoby nebo název organizace) Adresa: Číslo OP (jen u osob)		2. Příjemce (jméno osoby nebo název organizace) Adresa:	
3. Důvod vývozu (u zapůjčení doba, na kterou se památka vyváží)		4. Doprava a způsob zabezpečení během dopravy	
Fotografie	5. Název a popis	6. Značky, čísla, rozměry	7. Současný stav a údaje o provedených úpravách a restaurování
		Množství	
		Cena	
Čestné prohlášení: Prohlašuji, že údaje uvedené v rubrikách 1—7 jsou správné. Žádám o povolení vývozu uvedených předmětů. podpis		8. Osvědčení o povolení vývozu kulturních památek	

Potvrzení celních orgánů při:			
výstupu	výstupu	výstupu	vstupu do země určení
vstupu	vstupu	vstupu	

- 1) Např. Československá akademie věd, Svaz českých výtvarných umělců, Svaz českých architektů.
- 2) § 18 a násl. zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Vyhláška č. 84/1976 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci.
- 3) Zákon č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách.
- 4) Zákon SNR č. 27/1987 Sb., o státní památkové péči.
- 5) Zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitosti, ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška č. 23/1964 Sb., kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, ve znění vyhlášky č. 133/1965 Sb. a vyhlášky č. 19/1984 Sb.
- 6) Zákon č. 40/1961 Sb., o obraně Československé socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- 7) § 6 vyhlášky č. 162/1980 Sb., o financování reprodukce základních prostředků, ve znění pozdějších předpisů.
- 8) § 6 a 20 vyhlášky č. 162/1980 Sb., ve znění pozdějších předpisů, předpisů.
- 9) Vyhláška č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebním řádu, ve znění vyhlášky č. 155/1980 Sb. Vyhláška č. 5/1987 Sb., o dokumentaci staveb.
- 10) § 76 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb.
- 11) § 40 zákona č. 39/1980 Sb., o vysokých školách. Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon). Nařízení vlády ČSSR č. 89/1980 Sb., o soustavě studijních oborů a délce řádného studia na vysokých školách. Vyhláška č. 81/1982 Sb., o jednotné klasifikaci oboru vzdělání.
- 12) Kvalifikační katalog dělnických povolání kultury ze dne 7. 1. 1975 čj. 2.666/75 -Va/4 (čísla povolání Ku 1-01.4, Ku 1-02.4, Ku 1-03.4, Ku 1-04.4, Ku 1-06.4, Ku 1-07.4, Ku 1-08.4, Ku 1-09.4, Ku 1-10.4, Ku 1-11.4, Ku 1-12.4, Ku 1-14.4, Ku 1-15.4, Ku 1-16.4, Ku 1-17.4, Ku 1-18.4, Ku 1-20.4, Ku 1-21.4,
- 13) Nařízení vlády České socialistické republiky č. 1/1988 Sb., o prodeji zboží a poskytování jiných služeb občany na základě povolení národního výboru.
- 14) § 27 zákona ČNR č. 60/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu České socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky (rozpočtová pravidla republiky).
- 15) Hradí se podle dohody ministerstva kultury ČSR a ministerstva financí, cen a mezd ČSR z výtěžku Malého televizního sázení podle usnesení vlády ČSR č. 192/1970, popřípadě z jiných zdrojů.
- 16) Instrukce ministerstva kultury ČSR ze dne 13. 5. 1986 čj. 4.478/86-VI/1 o postupu při zajišťování obnovy nevyužitých nemovitých kulturních památek (Věstník vlády ČSR pro národní výbory poř. č. 8, částka 5/1986).
- 17) § 20 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 162/1980 Sb. ve znění pozdějších předpisů.
- 18) Tyto organizace postupují v souladu se „Směrnicemi pro poskytování a čerpání neinvestičních dotací ze státního rozpočtu v období po roce 1985“ (uveřejněno ve Finančním zpravodaji č. 7-8/1985, reg. v částce 26/1985 Sb.). U těchto organizací se pod pojmem příspěvek poskytovaný podle této vyhlášky rozumí dotace ve smyslu citovaných směrnic.
- 19) Vyhláška č. 5/1987 Sb.
- 20) § 18a zákona č. 50/1976 Sb. Vyhláška č. 84/1976 Sb.
- 21) Vyhláška č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách.

